

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 17 de desembre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA, que ho és del Tribunal Superior de Justícia, i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i del Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 26.11.18 el Tribunal de Batlles va dictar Sentència i va decidir :

“Que desestimant íntegrament la demanda interposada pel senyor J.L.C.Z , condemna l'agent a satisfer les costes judicials causades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador a acreditar en període d'execució de sentència.”

II.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J.L.C.Z i en virtut dels arguments exposats en el seu escrit de conclusions de data 24.4.19, demana que es revoqui la sentència de primera instància i es disposi el nomenament d'un administrador judicial que tingui cura del patrimoni immobiliari de la Sra. Y.Z.P.

III.- En data 23.5.19 la representació processal dels Srs. X, A i C. C.Z presentà el corresponent escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la sentència de primera instància i la condemna en costes a la part recurrent, inclosos els honoraris d'advocat i procurador a determinar en període d'execució de sentència.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.— En el present procediment, la part agent el Sr. J.L.C.Z reclama front la part defenent els seus germans X,A i C. C.Z en demanda en la que sosté una petició de nomenament d'administrador judicial de la herència deferida pel seu pare i l'encàrrec d'un informe pericial de tots els béns de manera que es permeti atorgar les escriptures de manifestacions i pagament final de tots els hereus, segons inventari.

La sentència d'instància desestima íntegrament la demanda amb imposició de costes a la part agent.

Contra tal decisió s'alça la part vençuda.

SEGON.- La part agent en el seu recurs canvia la pretensió inicial de nomenament d'administrador judicial referida a l'herència compartida amb els seus germans i ara el que demana en la seva pètica del recurs és "*que es revoqui la sentència d'instància i que es disposi el nomenament d'un administrador judicial que tingui cura del patrimoni de la Sra. Y.Z.P*".

Com es pot constatar la part agent ha canviat en segona instància la seva pretensió inicial que anava referida a l'herència i ara es centra en la gestió del patrimoni de la usufructuària de la comunitat hereditària, la seva mare, que no és part en el procediment.

TERCER.- Òbviament el recurs no pot prosperar perquè ha introduït una qüestió nova en la litis i a més la mesura que demana afecta a una persona que no ha estat part en el procediment.

Com fa palès la part recorreguda la nova pretensió referida ja no a la comunitat hereditària entre els germans sinó al patrimoni usufructuat per la mare (que no és part en aquest procediment) no pot ara ser introduïda en l'alçada per aplicació del principi *pendente appellatione nihil innovatur* (D. 49.7.1pr) . I efectivament així és. Constant jurisprudència de la Sala (veure STJC de 20.2.1997, entre moltes d'altres) ha vingut reiterant que només podran ser objecte d'impugnació davant la Sala aquelles qüestions que hagin estat objecte de debat i de possible contradicció entre les parts en la instància. No estem davant d'un nou judici on es puguin fer noves proves

(llevat de casos excepcionals previstos en l'article 73 de la Llei transitòria de procediments judicials) o articular noves pretensions, sinó de revisar la valoració de les proves efectuades en la instància i revisió també de l'aplicació del dret efectuada sobre les pretensions ja formulades. Queden excloses lògicament aquelles qüestions que es derivin estrictament del moment de dictar-se la sentència.

Així doncs, en aquesta alçada no pot ara introduir de bell nou aquesta qüestió que afecta a persona aliena al plet perquè suposaria esquivar el debat en la instància amb la corresponent violació del dret de defensa i del principi de contradicció, inserts els dos en l'article 10 de la Constitució.

QUART.- En conclusió, la pretensió que ara s'articula de bell nou i que troba la seva argumentació en el "prec" que el testador va fer a la seva esposa -en tant que usufructuària- i el compliment del qual ara vol exigir el fill Josep Lluís, no pot ser objecte de debat en aquest procediment perquè no és el que va plantejar-se en la demanda i que ha estat rebutjat per la sentència d'instància, els raonaments de la qual compartim plenament.

Per tot això, el recurs ha de ser desestimat.

CINQUÈ.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de J.L.C.Z contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 26 de novembre de 2018, que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-